

УНИБ. Београд
И. Бр. 121617

6-700. 8 400.

WWW.UNILIB

У
Н
И
В
Е
Р
З
И

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

1898.

№ 1443
1906 г.

ГОДИНА II.

С
К
А

УРЕДНИК

М. ДИМИТРИЈЕВИЋ

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

БЕОГРАД

ШТАМПАНО У СРПСКОЈ КРАЉЕВСКОЈ ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ

1898.

ЦЕНА 20 ДИНАРА

ГДЕ ЈЕ ШТО?

I УКАЗИ

Указ о избору народних посланика за тро-годишњу 1897—98—99 скупштинску периоду стр. 131.

Указ о сазиву редовне народне скупштине за годину 1897 му стр. 187.

II АУДИЈЕНЦИЈА

Њихова Величанства Краљ Александар I и Краљ Милан примају у аудијенцију уредника „Полициског Гласника“ стр. 67 и 83.

III ЧЛАНЦИ И РАСПРАВЕ

Тасина писма :

а., Бечка полиција стр. 1, 9, 20, 27, 35, 43, 51, 59, 67, 77.

б., Са бечке изложбе стр. 227.

в., Наша деца (из Тасиних бележака) стр. 359, 367, 375, 383, 392, 399, 407.

Упутства за исељднике у кривичним делима

I Крађе

а., о похари у опште стр. 2, 11, 17, 20.

б., о упадању кроз прозоре стр. 29, 30.

в., о упадању кроз врата и т. д. стр. 44, 52.

г., о упадању на друге начине стр. 60.

д., о кесарошким крађама стр. 60.

е., о увлачењу стр. 69.

ж., о крађама на вашарима стр. 69.

з., о крађи у кући стр. 76.

II Преваре

а., о превари у опште стр. 77.

б., фалсификовање исправа стр. 77.

в., испитивање фалсификованих исправа страна 84.

г., о фалсификовању печата стр. 93, 101.

в., о трговању са коњима и преварама у томе стр. 118, 124, 132, 139, 147, 157.

Још нешто о берлинској полицији од М. Јовановића стр. 211, 219.

Шта све практикују лопови

I Прерушавање стр. 231.

II Лажна имена стр. 240.

III Симулација болести стр. 247, 255, 263.

IV Знаци 271, 279, 287.

✓ **Лудило и злочин** (један интересантан случај из судске психопатологије) од Вој. М. Суботића млађег секундар. лекара у бол. за душ. болести, два покушаја убиства стр. 83, 91, 99, 115.

Једна посета код Ломброза стр. 123, 131.

Без рада и без крова :

1. Берлинска радничка колонија стр. 156.

2. У азилу лица осталих без крова над главом стр. 163.

О превари при картању

I у опште стр. 196.

II средства која се употребљавају при лажном картању стр. 209.

Електрицитет и његова казнено правна заштита стр. 275.

„Луди Гуђа“ заклао жену (од др. В. М. Суботића млађег) стр. 295, 303, 311 и 319.

Цигани, њихов живот и њихове особине стр. 328, 336, 343, 352, 360.

Душевно болестан — крадљивац од др. М. Васића стр. 336.

Предлог уредништва стр. 351, 359.

Може ли бити крађе Електрицитета стр. 362.

За отпуштене осуђенике стр. 402.

Може бити крађе електрицитета страна 385, 392.

IV ПРИПОВЕТКЕ И ФЕЉЕТНИ

Ноћни гости стр. 5.

Излечена крадљивица стр. 13.

Скупа лаж стр. 22, 33.

✓ **„Фини“ крадљивици** стр. 25.

Убиство из освете стр. 25, 30.

„Начелников син“ стр. 32.

Прва превара стр. 41.

Лопов у мантији стр. 48.

Грижа савести стр. 54, 61.

Каргара стр. 65, 71.

Тук на лук стр. 72.

Крађа из освете стр. 78.

Опасан ортак стр. 80.

Све за љубав стр. 85.

Трочачица прича Горонова стр. 421.

Никола Милојевић варалица и лупеж види слике и опис у Албум. Полициском стр. 86, 95, 103, 111, 129, 184.

Празноверица стр. 102.

Подвала стр. 105.

Из Тасиног дневника

а., Авет стр. 105.

Христос Васкресе стр. 110.

Дрски разбојници стр. 126.

Две улоге стр. 136.

Једна слика (из албума старих полицаја) стр. 141.

Бриљантски претен стр. 144.

Је ли разбојник? стр. 150.

Поправно се стр. 161.

Сан стр. 165, 173.

Пали у клопку стр. 168.

Чапкун Марко (млађи) стр. 167.

Из црне књиге једног полициског чиновника. (Слике из живота од Јов. Ерлера у преводу М. П. Јовановића):

1., Сам судио стр. 174.

2., Њен убица стр. 181.

3., „113“ стр. 189.

4., Гингина стр. 197.

5., Сезам стр. 204.

6., In flagranti! стр. 215.

7., Dolore del Mondo стр. 222.

8., Сардински врач стр. 233.

9., Једно писме као детектив стр. 241.

10., Никојевић стр. 249.

11., Кривица или жртва стр. 257.

12., Сестра Магдалена стр. 265.

13., Оружни сахат стр. 273.

14., Његов први случај стр. 282.

15., Жена Стрпаторова стр. 289.

16., Једна маетачка тајна стр. 298.

17., Све напред стр. 305.

18., Жртва верности стр. 314.

19., Жртвовала се стр. 321.

20., Матере своје ради стр. 329.

21., Стари Аустријанац стр. 338.

22., Исељеник стр. 315.

23., Песми крај стр. 353.

Оцеубица (др. В. М. Суботић млађи) стр. 187. ✓
Лоповске продукције стр. 191.

Дете (из забележака једног полицајца) страна 207.

Рђаво друштво стр. 176.

Нашиши на мајстора стр. 182.

Мирко Стефановић „Тиквић“ стр. 193, 208, 278 и 302.

Лопов као полицајац стр. 199, 216, 228.

Димитрије — Мита — Лазаревић „Циганче“ слика и опис стр. 199.

Где је леш? стр. 234, 242, 250, 258 267.

Илија Гавриловић слика и опис у 10 бр. прошле године а тако и на страни 244, 252, 259, 268.

Глад (из забележека једног полицајца) страна 276.

На грех наведена стр. 283, 290, 308, 315.

Злочин лудога стр. 322.

Ћир Пенчино страдање стр. 331.

Мирибија стр. 346.

Разбојничка јазбина (К. Ортман) стр. 348, 355.

Ретко убиство (истинит догађај) стр. 363, 370.

Празник у тамници (с француског) стр. 369.

Живот једног разбојника (скица Павла Фукса) стр. 371, 379.

✓ **Гата Станоје** (криминална хумореска) страна 377.

Акуљкин муж од Ф. Достојевог стр. 386.

Мала Рока стр. 393, 401, 412, 421.

На опеце стр. 410, 419.

Опростај (Божићна прича) стр. 415.

Сен Жистова драгана стр. 417.

Милош Петровић «Медоња» опис и слика стр. 105.

Марија Петровић врачара опис и слика страна 113.

Миладин Дробњак Сеничанин из Венчана опис и слика стр. 151, 153.

Маринко Живковић опис и слика страна 151, 153.

Милорад Ајдуковић лопов опис и слика страна 152.

Марко Ђорђевић «Чапкун» (млађи) стр. 167 види Приповетке.

Манасије — Манојло Стојановић — Стојковић опис и слика стр. 178.

Марија Розманек из Аустро-Угарске опис и слика стр. 216.

Милаан Џинић из Д. Тузле опис и слика стр. 224.

Марта Ж. Јована Пантелећа из Мојковића опис и слика стр. 237.

Мијанло В. Аранђеловић убица опис и слика стр. 259.

Михаило Илић слика стр. 269.

Михаило Митровић слика стр. 269.

Мартин Пејић из Буковске опис и слика стр. 300.

Милован Ђ. Јоцић из Кучајне опис и слика стр. 300.

Мартин Ил. Јанковић из Цермошње опис и слика стр. 300.

Мирко Јовановић «Брица» опис и слика стр. 340.

Миленко Марковић из Касидола опис и слика стр. 348.

Милан Грујић «црни» опис и слика стр. 357.

Милован Рајковић из Сакуље опис и слика стр. 365.

Марко Марковић «Трапа» стр. 424.

Милан Буљубић опис и слика стр. 396.

Милан Спасић опис и слика стр. 405.

Мијанло Стојановић опис и слика стр. 405.

Никола Грујић из Аранђеловца опис и слика стр. 31.

Никола Јовановић из Бегајице хајдук опис и слика стр. 145, 153.

Никола Милојевић варалица опис и слика стр. 86, 95, 103, 111, 129, 184.

Новак Стефановић из Прогорелаца опис и слика стр. 151, 153, 374.

Новак Урошевић из Жировнице опис и слика стр. 183.

Никола Милошевић из Херцеговине опис и слика стр. 183.

Никола Дамјановић «Луди» опис и слика стр. 192.

Никола Јовановић фалсификатор и варалица опис и слика стр. 277.

Никола Младеновић лопов опис и слика страна 356.

Осман Мандић из Приједора опис и слика стр. 238.

Павле Топалов из Мохача у Аустро-Угарској стр. 8.

Петар Стојановић опис и слика стр. 30.

Петар Ђукић «Прангаш» опис и слика стр. 79.

Пантелија Јовановић из Дубнице опис и слика стр. 97.

Петар Глишић «Стара гарда» опис и слика стр. 200.

Панта Савић опис и слика стр. 208.

Петар Димитријевић група убица пона Јеврема стр. 237.

Петар Рашић лопов опис и слика стр. 318.

Павле Младеновић лопов опис и слика страна 356.

Панта Јексеровић осуђеник стр. 356.

Периша Мићић лопов и разбојник опис и слика стр. 381.

Петар Псповић лопов и разбојник опис и слика стр. 381.

Радисав Стојановић опис и слика стр. 30.

Риста Михајловић из Требиња опис и слика стр. 39.

Радојка Ивановић врачара опис и слика стр. 62.

Риста Наумовић пекар «група убица пона Јеврема» стр. 237.

Рајко Ђирић «Црнобарац» кесарош опис и слика стр. 284.

Рафаило Вукићевић из Рашице стр. 318.

Стојан Стојановић опис и слика стр. 30.

Светозар Крстић фалсификатор опис и слика стр. 31.

Сима Баста из Хрватске опис и слика стр. 40.

Стана Гонђа Крадљивица опис и слика страна 98.

Стеван Јовановић «Пишта» опис и слика стр. 104.

Стојка Јовановић врачара опис и слика стр. 112, 113.

Станко Јовановић — Вујичић из Малишева опис и слика стр. 120.

Светозар Марковић из Кнежевца опис и слика стр. 120.

Станка Милошевић из Губеревца опис и слика стр. 151, 153.

Страхиња Ниновић разбојник стр. 423.

Светозар Нешић «Нешко коцкар» опис и слика стр. 160.

Сава Матић из Давидовца стр. 170.

Светозар — Војислав — Урошевић «Сека Перса» слика стр. 177, 210, 389.

Сотир Михајловић «Тирче» опис и слика стр. 178.

Сава Ковачевић опис и слика стр. 208.

Станко Окановић кесарош (види слику и опис стр. 53, бр. 7. пр. год. стр. 216.

Стојан Стојановић — Фујор опис и слика стр. 309, 317, 324.

Светозар Степанчевић лопов опис и слика стр. 318.

Светозар Васић лопов опис и слика стр. 334.

Стеван Радуловић калфа кројачки (ко је ово?) опис и слика стр. 341.

Стеван Иштван Ковачић из Аустро-Угарске (ко је ово?) опис и слика стр. 365.

Светозар Алексић — Пећанац стр. 389.

Светозар Јевтић стр. 405.

Таса — Спаса — Петровић — Митић «Влашче» опис и слика стр. 80.

Тихомир Ковачевић из Ђелија опис и слика стр. 88.

Танасије Јовановић опис и слика стр. 396.

Тривун Илић убица опис и слика стр. 406.

Ференц Мађарић из Сомбора опис и слика стр. 24.

Ђока Сервијанац коњокрадица опис и слика стр. 152.

Ђорђе Спасић из Шљивовика опис и слика стр. 169.

Ђорђе Илић из Обреновца опис и слика стр. 224.

Ђурђе — Ђорђе Ненадовић лопов опис и слика стр. 283.

Геца Бајер чинов. Шенкера и комп. у Фимји стр. 210, 286.

Густав Холсингер благајник страна 325.

Гаврило Гавриловић — Рибин благајник из Русије стр. 334.

Едуард Вист из Чаславе бив. чиновник у Д. Тузли стр. 238.

Едуард Буглер из Милана стр. 390.

Живојин Стојановић из Митровице

Јосиф Јанош — Вереб из Аустро-Угарске опис и слика стр. 34.

Јосиф Шитнер из Чешке стр. 130.

Јулијус Штајн из Б. Пеште опис и слика стр. 293.

Карло Ребринг из Лемберга опасан лопов стр. 218.

Криван Јанош из Липа благајник из Арада стр. 226.

Лазар Радић бележник из Адашеваца опис и слика стр. 170, 177.

Мартин Рековац из С. Сивца у Бачкој стр. 16.

Милан Обилић — лажни Обилић — опис и слика стр. 49.

Теофило Климентије — Игњатијевић Призиленски стр. 217.

Фозети Бузене па. Ровато из Италије стр. 66.

Ђовани Квалија Берлинска полиција стр. 8.

б, потеря од стране наших власти

Ангелина Ж. Крсте Бајића одбегла од мужа стр. 34.

Андрија Веселиновић из Месараца стр. 58.

Аврам Илић калфа шлосерски стр. 93.

Алекса Чолић столар из Власотинаца страна 122.

Андрија Веселиновић из Месараца стр. 162.

Аврам Миленковић «церовак» из Бресног Поља стр. 186.

Алекса Н. слуга из Пожаревца стр. 201.

Адам Исајловић «Чакар» из Београда опис и слика стр. 202, 217.

Андрија Михајловић из Дубоке стр. 202.

Андра Ж. Цветковић бив. судски писар страна 210.

Анђелко Стојановић из Крушеве главе страна 285.

Аксентије Цветковић слуга страна 286.

Антоније Јовановић берберин стр. 318.

Алберт Сам слуга стр. 398.

Божа Лазовић из Братљева војни бегунац стр. 16.

Борча Алић скитач циганин стр. 42.

Богосав Вучка Станимировића из Робаја стр. 82.

Богдан Томачев фијакерист (види тражи се) стр. 170.

Борисав Ђуричић из Котраже војни бегунац стр. 201.

Богосав Милићевић из Врбовца осуђеник опис и слика стр. 286, 302.

Боривоје Радијевић шегрт опанчарски страна 382.

Батијар Османовић слуга стр. 390.

Бранислав Деспотовић калфа стр. 398.

Будимир — Влада Војшевић стр. 406, 414.

Божин Божидар М. Ђирић стр. 406.

Влајко Неосторовић из Гроцке стр. 16.

Владимир Вучковић из Лока стр. 34.

Васа Аћимовић из Босне стр. 50.

Вилхелм Тауш жељезн. радник стр. 98.

Владимир Милошевић коцкар стр. 194.

Велимир Панћић из Карана стр. 146.

Владимир Вајкић надничар стр. 146.

Василије Ђ. Николић из Београда војни бегунац стр. 178.

VII ПОТЕРА

а, потеря за зликовцима из страних земаља

Андрија Радић из Баје у Бачкој стр. 342.

Васа Ивановић из Папчева, Будим-Пеште полиција стр. 106.

- Василије Николић циганин скитач стр. 185.
 Владимир Јовановић војни бегунац стр. 186.
 Владислав Добрачић (тражи I суд крушевачки) стр. 193.
 Влајко Николе Адамовића регрут стр. 201.
 Виталис Ђурковић бив. контр. мон. дувана опис и слика стр. 218.
 Василије Дражић из Белосаваца осуђеник стр. 293, 302.
 Владимир Васиљевић синтачки циганин страна 294.
 Војин С. Трајковић из Дубаве осуђ. опис и слика стр. 334.
 Владимир Јовановић из Шипуље вој. бегунац стр. 366.
 Васа Туђегић скитница стр. 414.
 Глигорије Мааденовић опис и слика страна 398, 414.
 Глиша Матић из Хрватске војни бегунац стр. 334.
 Димитрије Новаковић притвореник начел. окр. Пожарев. стр. 16.
 Драгутин Николић слуга из Конопљица страна 16.
 Димитрије Јовић из Бунара окр. Подрински стр. 18.
 Дијош Ференц кочијаш из Јагодине стр. 56.
 Давило Јовановић из Овсишта стр. 66.
 Драгутин Којић из Мијаиловца стр. 68.
 Душан С. Барјактаревић вој. бегунац стр. 93.
 Дена Јовановић циганин стр. 114.
 Дамјан Алексић шегрт обућарски стр. 130.
 Драгутин Средић — Стекић из Ужица страна 138.
 Димитрије Мита — Итић «Брка» опис и слика стр. 154, 177.
 Димитрије Нешић из Житковца стр. 170.
 Драгутин Томић из Николинаца (види тражи се) стр. 194.
 Драгомир Михајловић бив. телеграф. стр. 201.
 Драгомир Тамбурашевић из Златара стр. 210.
 Димитрије Станковић из Обраша стр. 217.
 Драгољуб Надрљански притв. нач. крушевачког стр. 226.
 Димитрије Нешић (Хадрија Хам) осуђ. пож. казн. завода стр. 226.
 Дејан Митић из Турске стр. 278.
 Дамјан Бојић из Банионице стр. 293.
 Драгомир Јелић из Д. Добрине стр. 310.
 Димитрије Михајловић из Власанице осуђен опис и слика стр. 326.
 Даница Станковић из Ниша стр. 350.
 Димитрије Н. надничар из Аустро-Угарске стр. 350.
 Драгутин Илић калфа берб. стр. 398.
 Живан Савић из Београда војни бегунац стр. 178.
 Живојин Белић осуђ. београд. казн. завода опис и слика стр. 185, 194.
 Живко Томић вој. бегунац стр. 186.
 Живојин син Мате Милошевића из Маскара стр. 218.
 Живојин Остојић берз. служитељ из Београда стр. 218.
 Живојин М. Радојевић из Баничине стр. 194.
 Живко Н. ватрогасац из Шапца стр. 293.
 Живојин Будимировић из Обреновца стр. 310.
 Здравко Марковић из Мајдана стр. 226.
 Зејин Каранић из Пожеге стр. 341, 366.
 Илија Маџаревић из Ваљева стр. 16.
 Илија Раденковић из В. Бастовца стр. 106.
 Илија Зарић из Београда вој. бегунац страна 186.
 Илија Петровић „Мајор“ из Босне стр. 262.
 Илија Лазић циганин скитач стр. 170.
 Илија Алимшић из Накучана осуђеник стр. 293, 309.
 Илија Стругајевић притвореник стр. 334.
 Илија Рајковић слуга стр. 357.
 Јанко Гусановић из Брестовца осуђ. нишког казн. завода стр. 16.
 Јован Николић из Аустро-Угарске стр. 18.
 Јован Сокић из Аустро-Угарске стр. 34.
 Јован Игнатовић — Таушановић бив. фијакерист стр. 42.
 Јован Ђорђе Цакић из Дедине Баре стр. 50.
 Јован Милану Танцлер предузимач стр. 74.
 Јован Тешовић из Дреновца стр. 154.
 Јоца Молдовановић стр. 154.
 Стеван Атанасов Алебаков из Софије страна 426.
 Јудита Пуљевић бабица из Крагујевца страна 201.
 Јован Јовичић војни бегунац стр. 210.
 Јован Михајловић из Ужица стр. 217.
 Јован М. Лазић из Пољане стр. 218, 238.
 Јован Галовић из Крагујевца стр. 226.
 Јован Станимировић — Стојимировић из Липа стр. 229.
 Јеврем Јефта Ристић наднич. из Босне страна 122.
 Јана Илић из Крушевце главе стр. 285.
 Јован Грујић — Лазић — Лазов опис и слика стр. 261, 293, 390.
 Јован Јоца Николић слуга из Шапца стр. 301.
 Јоца Ранчић из Цирота притвореник стр. 334.
 Јован С. Дачић из Пожаревца стр. 350.
 Јоле Николић циганин из Врчина стр. 350.
 Јован Недељковић из Аустро-Угарске стр. 366, 382.
 Јосиф Јовановић из Параћина стр. 390.
 Коста Тасић мех. из Сталаћа стр. 16.
 Коста Станојловић из Дрводеље среза јабланичког стр. 58.
 Крета Лазић циганин памбас стр. 82, 170.
 Катарина Грујић — Чупић удова стр. 122.
 Коста Игњатовић столар стр. 162.
 Крета Милошевић калфа берберски из Крагујевца (види тражи се) стр. 218.
 Коста Поповић бив. општ. чиновник стр. 218.
 Коста Димитријевић из Крагујевца стр. 278.
 Лазар Кстић скитница из Јагодине страна 58, 146.
 Лазар Максимоваћ из Старе Србије стр. 90.
 Лазар Љ. Цветковић из Хасан Паш.-Паланке стр. 170, 185.
 Љуба Симић из Сикирице стр. 178.
 Лазар Ђорђевић ковач циганин из Новог Села стр. 186.
 Лазар Здравковић некар. момак из Зајечара стр. 217.
 Љубисав Влајић из Вел. Планае вој. бегунац стр. 218.
 Љубисав Гајић притвор. начел. крушевачког стр. 226.
 Љубомир Мирковић из Живковца стр. 226.
 Лопов који је украо печат општ. Бедушињске и сточне пасоше стр. 178.
 Љубисав син Марјана Гоцића (види тражи се) стр. 194.
 Лазар Живковић «Шваба» опис и слика стр. 270.
 Љуба Антић из Мелова стр. 285.
 Љубомир Радосављевић осуђеник војник страна 301.
 Лазар Павле Ђорђевић стр. 398.
 Лазар Глишић из Крушевца стр. 406.
 Љубомир Ђурић из Нов села стр. 341.
 Мијаило Маринковић трг. из Паланке стр. 16, 34.
 Милан син Милије Станојловића из Равне вој бегунац стр. 16.
 Мијаило Милош Петровић «Коба» слика и опис стр. 18, 34.
 Милан Стефановић из Крагујевца стр. 18.
 Миленко Михајловић ога. хајдук стр. 26.
 Мијаило Димић келнер из Зајечара стр. 42.
 Милан Мика Николић из Ропочева стр. 50.
 Марко Арсић из Кнежевца срез Млавски стр. 50.
 Мита Стевић из Пољане стр. 56.
 Милош Марковић из Малог Пожаревца стр. 58, 122.
 Милан Лукић из Малог Пожаревца страна 58, 122.
 Миленко Аврамовић из Малог Пожаревца стр. 58, 122.
 Милан Павковић глаумац фалсификатор сл. и опис стр. 89, 130.
 Милосав Вилотић — Петровић келнер стр. 90, 146.
 Милосав Васић Циганин из Ковачица стр. 90, 178.
 Мата Бељак калфа обућарски стр. 90.
 Милица — Мица жена Ђорђа Петровића сајдије стр. 98.
 Милан Ж. Димитријевић вој. бегунац стр. 122.
 Манојло Максимовић стр. 154.
 Милева Ж. Младена Ристића стр. 162.
 Миша брат Милована Петровића из Гор. Добрине стр. 170.
 Марко Матић надничар из Дубља стр. 170.
 Мијаило Араповић из Радљева стр. 186.
 Милева Ж. Арсенија Димића (тражи дух. суд) стр. 186.
 Милена Ж. Лазара Ђорђевића из Нов. села стр. 186.
 Милена Ж. Петра Сарге из Нов. села стр. 186.
 Марко Матић надничар из Дубља стр. 186.
 Марта Ж. Милована Обреновића из Јагодине стр. 186.
 Мијаило Ђорђевић из Јаловик-Извора стр. 196.
 Мијаило Милвојевић скитница стр. 202.
 Мијаило Маричић бив. чувар Топч. економије стр. 210.
 Милан Петровић из Београда стр. 217.
 Младен Томић из Сеоне стр. 218.
 Миленко Радовановић из Изворице стр. 226.
 Милан Радовић из Ваљева сл. и опис стр. 226, 230.
 Милош Јовановић из Грошњице стр. 226, 230.
 Мика Алетовић — Мијаило Алексић Циг. из Салаша стр. 238.
 Милутин Вељић Циг. из Придворице стр. 270.
 Миле Жигић из Шапца стр. 277.
 Милоје Милединовић — Бекић осуђеник стр. 278.
 Мирко Стевановић — Тиквић (види приповетке) стр. 193, 208, 278.
 Мијаило Тасић «канча» келнер стр. 278.
 Манча Стефановић из Крушевце главе стр. 285.
 Милорад Тадић шегрт стр. 286.
 Милош — Миша Монашевић калфа обућар. стр. 286.
 Милан, Михаило Јовановић Циганин скитач стр. 293.
 Марко { Васиљевићи скитачи Циг. стр. 294.
 Младен {
 Милутин Живковић из Сикирице стр. 310.
 Милутин Михаиловић из Београда вој. бегунац стр. 318.
 Милан Сретеновић из Рукосаваца осуђен сл. и оп. стр. 326.
 Марко Илић из Чуковца вој. осуђеник стр. 326.

Милан Николајевић из Црне Горе притворник стр. 326.
 Михаило Ђорђевић из Јан. Извора притвореник стр. 324.
 Милош Јаковљевић трг. помоћник стр. 350.
 Мијанло Маричић бив. чув. топч. економије стр. 357.
 Милан Главинић душевни болесник стр. 366.
 Милан Димитријевић из Београда мали јахач стр. 374.
 Мартин Сонтаг из Аустро-Угарске стр. 374.
 Маринко Раденковић стр. 398.
 Милан Р. Николић бив. жандар стр. 398.
 Никола Илић из Веселинаца осуђ. Нишк. Каз. Завода стр. 16.
 Никола Доловић слуга пекарски стр. 34.
 Никола Стојановић досељеник Грк стр. 90.
 Новица Ђорђевић Циганин ковач стр. 90.
 Недељко С. Јовановић из Губеревца сл. и опис стр. 122, 194, 285.
 Никола Костић слуга из Ракинца стр. 154.
 Никола Стојковић «Погорелац» из Језера оп. и слика стр. 202, 245.
 Никола П. Илић трг. из Лознице (види тражи се) стр. 202.
 Настас Игњатовић из Свидајнца стр. 246.
 Непознато лице које је заклало општ. служитеља у Гостиљу стр. 218.
 Непознати допов за украдене сточне пасоше општине Коларске под бр. 2045 2046 2047 серија 534 стр. 278.
 Непознати допов за украдене сточни пасош општ. Јаворске серија 29 бр. 14153 стр. 278.
 Непознати допов за украдене сточне пасоше општ. Кучајничке под бр. 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458 сер. 82 стр. 302.
 Непознати допов за украдени печат општ. Рачанске стр. 334.
 Никола Николић Циганин из Врдила стр. 350.
 Никола Лидоч гаваз турског посланства стр. 357.
 Никола Милојевић варалица (види албум) стр. 374.
 Никола — Јован Томић стр. 398.
 Настас Тодоровић из Шапца стр. 406.
 Петар Јокиновић из Софије — Бугарска — стр. 34.
 Петроније Н. слуга Александра Николајевића стр. 74.
 Петар Божић «Милојка» стр. 170.
 Петар Балић «Панец» стр. 178.
 Петар Николић Циг. скитач стр. 185.
 Петар Периша Јовановић Циганин скитач стр. 185.
 Лука Милошевић млинарски помоћник из Смедерева стр. 426.
 Петар Вељковић из Чокешине опис и слика стр. 202, 245.
 Павле М. Мустедић из Пољане стр. 218, 238.
 Петар син Саве Петковића из Житковца стр. 246.
 Петар Поповић келнер из Београда стр. 201.
 Петар Марковић — Крста Милошевић калфа берберски стр. 278, 302.
 Радојка Поповић служав. из Бруснице стр. 42.
 Радивоје З. Живковић из Поповића војни бегунац стр. 66.
 Радоје Кораћ из Дубоца стр. 106.
 Рил Френи кројач. калфа стр. 122.
 Радивоје Грузуновић калфа бирберски сл. и опис стр. 114, 194.
 Ранко Н. калфа кројачки стр. 146.
 Риста Загорчић из Карања стр. 262.
 Раде Марковић — Васиљевић из Чокоте стр. 293.

Рађанло Вукићевић из села Реснице стр. 262.
 Радојица Трифуновић из Жежевице стр. 294.
 Риста Михајловић допов и коцкар стр. 302.
 Радоје Првуловић војни осуђеник стр. 318.
 Рајко Радовановић Циганин из Новака осуђ. сл. и опис стр. 326.
 Радојка Николић Циганка из Врдила стр. 350.
 Радивоје Радонић слика и опис стр. 414.
 Рашко Јовановић — Бугарин стр. 414.
 Светислав Миљковић прит. Начел. окр. Пожарев. стр. 16.
 Стојан Стојановић — Фујор огл. хајдук сл. и опис стр. 26.
 Станоје Станковић из Деана стр. 26.
 Станка Ж. Максима Стефановића бив. касап. стр. 82.
 Светозар Бранковић надничар из Смедерева стр. 90.
 Светозар Алексић «Пећанац» стр. 98, 389.
 Станко Арсенијевић из Старе Србије стр. 122.
 Сима Ђорђевић надничар стр. 122.
 Сава Рајић бунарџија из Црне Горе стр. 146.
 Светозар Михајловић из Грачаца стр. 162.
 Сава Врччевић из М. Мокр, Луга (види тражи се) стр. 178.
 Станбов Петруца из Дубочана стр. 178.
 Светозар Ранисављевић из Аустро-Угарске стр. 270-
 Светозар Савић уредник «Малог Журнала» стр. 193.
 Стеван П. Карабања срез Поречки стр. 194.
 Светозар — Војислав — Урошевић «Сека Перса» стр. 177, 210, 217.
 Стеван Петровић из Брезнице стр. 226.
 Сава Миленковић из Крепољина стр. 226.
 Сава Радосављевић из Сибнице стр. 229, 246.
 Стеван Милаковић из Кличевца сл. и опис стр. 229.
 Сима Ђорђевић из Старе Србије стр. 246.
 Стојан Стојко Новаковић из Турске стр. 246.
 Сима Илић «Пећанац» стр. 254.
 Страхиница Ниновић из ср. Ваљевског стр. 262.
 Светозар Кипмаш келнер стр. 278.
 Сотир Милосављевић из Пљакова осуђ. сл. и опис стр. 286, 302.
 Спасоје Пајовић зидарски радник стр. 286.
 Софроније Ђорђевић из Медвеђе стр. 310.
 Стеван Ковачевић из Свилауве стр. 350.
 Стојан Стошић «Вриља» циглар стр. 357.
 Стојан Тршић стр. 390.
 Стојан Миловановић стр. 398.
 Тодор Делић Циганин цамбас стр. 82.
 Тодор Илић из Белотиваца стр. 138.
 Тодор Николић «Шарен Гаћа» кожар страна 146.
 Тодор Димитријевић «Мачак» из Власотинаца стр. 146.
 Тодор Талић из Ниша стр. 246.
 Трајко Радловић — Стефановић из Битврђе стр. 301.
 Убијеном лицу у срезу космајском тражи се породица стр. 310.
 Фридрих Кокос светска варалица стр. 262.
 Франц Ајзен зидар стр. 74, 186.
 Франц Соки стр. 350.
 Херман Хауш жељез. раденик стр. 98.
 Христина Цолер проститутка стр. 310.
 Христина жена Милована Васића стр. 334.
 Цана Стојана ж. Мијанла Бранковићка из Пољане стр. 58.
 Чедомир Павловић из Ивањице војни бегунац стр. 34.
 Чедомир Јелић из Д. Добриње стр. 310.
 Чедомир Ковачевић Циг. из Докмира осуђеник слика и опис стр. 326.

Ђорђе Салков скигач циганин стр. 42.
 Ђорђе Стојановић досељеник Грк стр. 90.
 Ђорђе Најдановић из Пожаревца стр. 106.
 Ђорђе Тасић надничар из Пирота стр. 186.
 Ђорђе Ђорђевић курчија из Дубоне стр. 210.
 Бока Бошњаковић коцкар из Земунa страна 217.
 Бура Брајовић из Крушевца стр. 262.
 Ђорђе Гушић из Плевина стр. 286.
 Ђорђе Антић из Врандола стр. 294.
 Ђорђе Паштрмац бив. судски писар страна 294.
 Бура Перић из Приворнице стр. 301, 357.
 Ђорђе Бока Милетић из Крупаја стр. 302.
 Ђорђе Спасић из Пирота притвореник страна 334.
 Бока Н. из Коцељеве стр. 350.

VIII. ХАЈДУЧИЈА

а., из хајдучије I. Хајдуци стрељани.

Војко Тимотијевић слика и опис стр. 7.
 Велимир Петровић слика и опис стр. 7.
 Илија Павловић стр. 7.

II. Њихови јатаци на робији.

Арсеније Петковић слика и опис стр. 14.
 Антоније Јелисијевић из Лајковца слика и опис стр. 145, 142.
 Вићентије Топаловић слика и опис стр. 7.
 Вуја Милаковић слика и опис стр. 14.
 Владимир Мирковић из Шеврљуге слика и опис стр. 55 и 56.
 Гвозден Видојевић из Тијана слика и опис стр. 55, 56.
 Добросав Тодоровић из Пухова слика и опис стр. 22, 23.
 Добросав Макић из Лајковца слика и опис стр. 127, 130.
 Ђорђе Панић из Пријевора слика и опис стр. 55, 56.
 Исаяло — Миша — Јелисијевић из Лајковца слика и опис стр. 127, 130.
 Јелена Рајчевић слика и опис стр. 14.
 Љубисав Бонцулић из Каленића слика и опис стр. 41.
 Милија Карић слика и опис стр. 7, 8.
 Миленко Јелисијевић из Г. Лајковца слика и опис стр. 73.
 Милован Ђиријак из Вирова слика и опис стр. 142, 145.
 Никола Рајчевић из Дружетића слика и опис стр. 73.
 Обрен Јелисијевић из Лајковца слика и опис стр. 142, 145.
 Пантелија Драгутиновић из Каленића слика и опис стр. 22, 23.
 Стаменија удова Јеремије Јовичића слика и опис стр. 15.
 Стеван Миловановић из Љутовнице слика и опис стр. 22, 23.
 Светозар Бугарчић из Смедерског слика и опис стр. 41.
 Тодосија Рајчевић слика и опис стр. 15.

б., оглашени хајдуци

Драгомир Тамбурић из Златара стр. 246.
 Јован Прву из Злата стр. 177.
 Љуба Нитић из Молова стр. 382.
 Михаило Миленковић — стр. 390.
 Здравко — Милоје Лазаревић — Пантић стр. 390.
 Недељко С. Јовановић из Губеревца стр. 218.

Паун Стошић Станишић из Бигренице стр. 177.
 Сава син Јована Петровића из Шљивовца стр. 374.

в., Побигени хајдуци

Велисав Ердоголија (у потеру) стр. 262.
 Љубомир Веселиновић из Коштунића стр. 194.
 Митар Милошевић «Курјак» из Беришћа стр. 194.
 Николај Татовић из Трбушана стр. 194.

г., Уцењени хајдуци

Драгутин Пандуровић оглашени хајдук стр. 358.

IX СКРЕЋЕ СЕ ПАЖЊА НА:

Аврама Мандила калџу обућарског стр. 82, 98.
 Андрију Исајовића «Чакар» војни бегунац стр.
 Алексу Костића варалипу стр. 350, 382.
 Благоја Благојевића бив. баш. из Београда стр. 98.
 Владимира Живковића из Аустрије стр. 98.
 Драгутина Кнежевића из Београда стр. 98.
 Драгољуба Благојевића из Београда стр. 98.
 Илију Продановића из Београда стр. 98.
 Матију Хранисављевића, калџа сајциски страна на 82.
 Милана Кенеца скитница стр. 98.
 Милоша Јоксимовића из Црне Горе стр. 98.
 Мирка Јорановића скитницу из Београда страна на 98.
 Миљу Ж. Паје Максимовића из Аустро-Угарске стр. 98.
 Печат за фарбу суда општ. Доњо-вратарске стр. 382.
 Радомира Костића бив. осуђеника стр. 50, 98.
 Раку Митровића из Београда стр. 98.
 Саву Радосављевића осуђеника (види порера) стр. 229.
 Сточне пасоше општине Петничке Серија LXXIX бр. 7298—7401. стр. 374.
 Станоје Живковића бак. из Ниша стр. 98.
 Тому Радмиловића надничара стр. 82.
 Тому Раденковића надничара из Београда стр. 98.

X. РАЗНО.

Утаја а не послуга (одлука оп. седн. касац. суда) стр. 4.
 Један случај (крив. тужбе за кривоклетство) стр. 149, 180.

Атеље «Полицског Гласника» сл. и опис стр. 279, 286.

Слава полиц. жандармерије сл. и опис стр. 171, 179.

Начелство окр. подринског слика и опис стр. 335, 342.

Рецензије на «Полициски Гласник» стр. 26.
 Исправка стр. 138.

Од уредништва стр. 153.

Наша најбоља услуга (одговор «Мал. Новинама») стр. 230.

Управа града Београда слика стр. 271.

Одговор на задатак из броја 47. стр. 386.

Одговор на задатак из броја 51. стр. 409.

Белешке.

Криминални буџет за годину 1898. стр. 88.

Скромна али ретка прослава стр. 154.

О злочинима стр. 64, 73.

Из страног света стр. 98.

Ред у бечким апсанама (из Тасини Бележака) стр. 106.

Из иностранства.

Бизмарк и чиновништво } стр. 307

Лечење тајним средствима }

Из криминалне статистике стр. 338.

Друштво за одпуштене робијаше у Берлину стр. 373.

Фотограф. у служби крим. полиције стр. 388.

Друштво за поправку осуђеника у Берлину стр. 403.

Лаком лопов стр. 89. (Шала).

О великим варалицама (П. Линденбург) стр. 306, 316, 323, 332.

Енглески лопови стр. 364.

Мајсторије варалица (П. Лиденбург) превео Доб. В. Б. стр. 284, 292.

Из коцкарског речника стр. 8.

Лоповске досетке — хумор — стр. 64, 120, 184, 201.

Лопов без среће стр. 21, 42, 57, 89, 114, 121.

Ко је ово? опис и слика (види потеру стр. 293.) стр. 261, 293.

Подметнула деге стр. 224.

Некад и сад из старе архиве.

а., због јахања туђег коња стр. 30.

б., што непоштује и туче родитеље стр. 30.

в., због скитље стр. 46.

г., покушај баудочинства стр. 46.

Некролози.

Стр. 26, 34, 74, 366.

Лични односи полиц. чиновника.

Стр. 162, 278, 310, 318, 326, 342, 358, 366, 382, 426.

Књижевност.

«Поротник» гласник крив. догађаја уређује М. Ст. Марковић стр. 26.

«Полицајац» календар стр. 26.

«Тасина писма» стр. 154.

Нови закони стр. 318, 350, 358, 366.

II Полицајац календар дат у штампу стр. 382.

Стрељани.

Светозар Петровић из села Лесковца ср. Пољавски стр. 186.

Мита Витез «Штета» (види полиц. албум) стр. 186, 129.

Милош Марковић из М. Пожаревца сл. и опис стр. 341.

Милан Лукић из М. Пожаревца сл. и опис стр. 341.

За похвалу.

Михаило Вуксановић ср. начелник потукао хајдуке стр. 194.

Владимир Петровић служит. ср. грочанског ухватио робијаше стр. 210.

Из страног света.

а., грозно убиство у Паризу стр. 5.

б., опис једне вешто извршене крађе у Бечу стр. 18.

в., занимљив догађај стр. 40.

г., познавање разбојника стр. 50.

д., телеграфисане фотографије стр. 50.

е., сат за тајне полицајце стр. 58.

ж., жене лопови стр. 58.

з., интересантна превара стр. 66.

и., убица свога господара стр. 153.

к., нов начин крађе стр. 224.

л., антропометрија у Немачкој стр. 253.

м., руске колоније за осуђенике стр. 373.

Историски убица стр. 354.

Стогодишњица Ј. Д. Х. Теме-а стр. 358.

Тајна двора Кер-Гиварш стр. 395

Изајаве, поруке и одговори уредништва.

Стр. 8, 16, 26, 34, 42, 50, 58, 74, 90, 98, 106, 114, 122, 130, 146, 154, 186, 194, 202, 210, 218, 226, 238, 246, 254, 262, 278, 286, 294, 302, 310, 326, 342, 358, 374, 382, 426.

У овај садржај нисмо унели ствари од мање и пролазне вредности.

Уредништво.

2
WWW.UNILIB.RS — Господине члане... ево вам мојих људи. Они су вам свакада на расположењу...

Ја покушах, што могах ласкавије, да се захвалим шефу, по рођењу Славенину, а по спреми најодличнијем чиновнику бечке полиције.....

3.

Када је постала држава, тада је постала и *полиција*. Држава се без ње не може замислити. Држави је нужна полиција, казао је француски слободњак *Лабулеј*, јер где ње нема ту је анархија, а где је анархија ту није слобода. Остављајући на страну то, што би једни хтели, да је она свуда и у свакоме послу, а други опет да је никако нема, у добро уређеним државама хоће се: да је полиција свагда на месту онде, где је у опасности јаван мир и ред, живот и имање грађана... Полиција је дакле јемство за добар ред и безбедност. Она мора непрекидно да прати како појаве радње човекове, тако и појаве природине; па кад год ови појави буду ишли на то, да штете мир друштву или појединцу — полиција се ту одмах јавља као заштита.

Бечка је полиција модерна установа. Може се слободно рећи, да је то данас најбоље уређена полиција.

Као што је познато, у Аустрији су политичке власти надзорне над општинама. Тако је и у Бечу. Државну и месну полицијску власт, у колико ова последња у неким пословима, не пада општини, врши државна полиција. То је овде *дирекција бечке полиције*.

Беч се дели на двадесет полицијских квартова, не рачунајући ту *ексцизитуру*. А сама дирекција има више својих секција. Тако у главној полицији (*Präsidium*) има шест секција. У првој су секцији: биро за *администрацију*, биро за *часове*, за *пријаву становника*, за *јавну возитбу* и за *економију*. Ту су пет бироа (одељака). У другу секцију долазе четири бироа: *биро сигурности*, за *контролу* (евиденцију), за *истраге казних дела* и биро за *аисане* (*Gefangenhause*). У трећој су секцији: биро за *новине*, биро за *штампарске послове* и биро за *јавне зборове и скупове*. У четвртом бироу *жандармерија* (*Sicherheitswache*) са централним инспектором и економатом. У петој је секцији: *тајна полиција* (*Polizei Agenten Institut*). У шестој је секцији *деловодство*, регистратура и експедиција... Свака ова секција има свога шефа, и опет сваки поједини овај биро има свога старешину.

Још нисам овде поменуо *президијално, поверљиво одељење*, које има свој нарочити персонал и које стоји под непосредним директерством самога управника Беча. У овом одељењу раде се послови од поверења са Двором, извиђају се молбе Цару управљене, распитују се предходно о лицима, која траже у Цара аудијенцију, резервише се одавде владоцу о појединим лицима. Ово одељење осем тога прати радње појединих страних посланика; стоји у вези са страним агентима; пази на кретање страних владалаца, када дођу у Беч; води, даље евиденцију о свима политички важним или држави опасним личностима. Ово одељење стоји у вези са *тајним одељењем* бечког министарства спољних послова, и има велике и разгранате везе са готово целим светом....

(НАСТАВИТЕ СЕ)

УПУТСТВА

ЗА ИСЛЕДНИКЕ У КРИВИЧНИМ ДЕЛИМА.

I.

1.) **0 похари у опште.**

Овде ће бити пре свега говора о ономе, на шта ваља сваки исељдник све да пази, и добро да има на уму при ислеђивању и при извиђању какве похаре у опште.

При свакој појављеној похари, дакле, треба исељдник да утврди објективну страну самога дела, и пре свега све добро да расмотри и извиди, шта је лопов на лицу места оставио измењено. Ни једну околност при томе не треба он да сматра за ситницу, јер му све, па и најмања маленкост може да послужи за расветлење самога дела. С тога треба он добро да промотри све заостале трагове, и да утврди, е да ли су они од самих лопова, или од каквих других људи. Ако дође до закључка, да су трагови лоповски, или бар да је могуће да су њихови, онда ваља те трагове добро да сачува, и да пази, да се они никуме случају не изгубе. За овим ваља све потанко да извиди, шта је све из тих трагова могло произаћи; откуда су и са које стране лопови могли доћи; где су могли провалити; на коју

су страну могли отићи, и што је главно, где су могли своју стражу поставити. Поступи ли исељдник тако, онда ће лакше моћи да утврди: колико је било лопова по броју, колико стражара, да ли су били мушки или женске, колико им је од прилике година, па шта више и то, да ли су сељачког или варошког сталежа. Наравно, да при томе не треба пренаглављивати, јер се често дешава, да такве индивидуе обуку при своме послу ципеле, и ако их иначе никада не носе.

За овим ваља исељдник одмах да пређе на једну важнију околност, која је често веома карактеристична у целом току самога догађаја. Пре свега ваља утврдити, да ли је лоповима било циљ, да се увуку у саму кућу, и ту да изврше покрађу. Ово до душе није лако докучити, јер се не може знати, да ли су лоповима била позната сва одељења дотичне куће, као и да ли су они знали за обичаје, који владају у тој кући. Али се ипак према појединостима у кући, може и то доста лако докучити. Зна се нпр. да су готово сви становни по варошима и по селима у једном извесном пределу, начињени скоро сасвим по једном истом моделу, те да се усљед тога може лако и сам распоред у кући дознати, ма се у њу никако пре тога и не улазило. Услед тога, а пажљивим посматрањем, лопови лако дознају за све што им је потребно у дотичној кући: они тако сазнаду, где је од прилике кујна, где се улази и излази, како стоје прозори, како кров и т. д. Једним јединим погледом опази они, где се налази соба за ручавање. Исто тако сазнаду и где је соба за спавање, што виде са улице када укућани при светлости за вечером седе. Једном речи, вешт лопов размотри све што му је потребно са улице, а да никако у кућу и не улази. Дугим вежбањем исељдник ће лако моћи докучити, да ли је лопов знао све, што му је у дотичној кући потребно било да зна, да ли је преко каквог свога помоћника извештен, како му се ваља управљати, или, да ли је знао само оно, што је са улице могао да докучи и изкомбинира, или најзад, да ли се онако насумце дао на свој посао.

За то је у таким приликама веома потребно да исељдник добро испита, да ли су се у то време и на томе месту видели какви људи, који се могу држати за лоповске помагаче (расматраче), или су се опасили какви год други сумњиви људи. У по неким случајевима раде лопови тај свој посао и са неким знањем кога су раније стекли. Тако се нпр. разбојници, који позно у јесен врше похаре у напуштеним летњиковцима, добро и насигурно извештавају, е да ли још ко у дотичном летњиковцу станује. То дознају они на овај начин: метну у кључаницу савијен лист какав, или што друго овоме слично, па ако га идућега дана нађу недирнута, онда је знак, да у летњиковцу нема нигде никога, те у вече дођу са великим колима, провале врата, уђу у одаје, покраду сав намештај, потоваре на кола и умакну. Опаси ли их ко год и стане, они га онда моле да им помогне, да што од намештаја метну у кола наводећи, да по налогу сеобу врше. Ословљени понуђен да помаже, умакне и отице својим путем, а лопови се тако опросте опасног посматрача и сведока.

Даље ваља исељдник да буде и са тим на чисто, да ли је похара извршена вешто, или није, као и да ли је можда она сасвим случајно извршена. Ово по правилу није тешко докучити, и ко је имао прилике да види неколико похара, тај ће лако моћи да оцени, е да ли је она извршена вешто или не. Од особите је важности и та околност, да ли је похара вршена са извесном и одређеном циљу, или није. Вешт лопов избегава на првоме месту све оно, што му је у његовом послу непотребно. Он добро израчуна, колико му је времена за извршење дела потребно. Он добро оцени, колико може да буде опасно његово дуже бављење на једном месту. Труди се, да што мање шушка, а не штеди ни своју снагу, само да му посао не остане узалудан и безкористан. Све ове особине могу се лако опазити код свију лопова, који су се нарочито одали на то из узрока, што их је мрзило какав други поштен посао да раде.

Примети ли се на пример да је лопов најпре покушао да провали један прозор, и да је почео да прорезује гвожђе на истом, па ако је од тога одустао, и почео на ком другом прозору да ради, то се онда може са несумњивом сигурношћу претпоставити, да то није био препреден и у крађи извештан лопов. Прави и вешт лопов добро расмотри најпре предмет на коме ће да ради, и има за тај посао и потребног знања: он уме да разликује добро и јако гвожђе од кртог и слабог гвожђа; он

оцени јачину врата; он зна, шта је на брави и алкама добро, а шта није; он се уме одмах да управља и да види, да ли су шипке на прозору добро узидане, и да ли се зид у опште даје провалити. Једним јединим погледом уме да оцени, е да ли се он, или ко од његових помагача, може кроз какву рупу или деру провући, и на тај начин лакше ући у одређени простор за покрају. Запази ли да је дотични предмет слаб, и ако према томе закључи, да на истом отпочне свој посао, да га или пресече, истуршија, углача и т. д. — он онда остаје на томе месту и ради на своме послу, док га потпуно не сврши. Бива и то, да буде присиљен да напусти свој отпочети посао и пробијање, али онда и у таком случају неће он никада покушавати да на каквом другом или трећем месту тај свој посао настави. То ће учинити само невест лопов, али извежбани и препредени лопов никада.

Веома је карактеристична често и та околност, што лопов употребљава при проваљивању и неке справе, које у самој тој кући налази, или их из непосредног комшилука доноси. На први поглед изгледа, да то чине само почетници, или они, који случајно крађе врше. Тако би се могло доћи на мисао, да је неки човек без икакве намере да крађу изврши, наишао нпр. на мердевине наслоњене на какву кућу, те да му је и нехотице си-пула мисао, да помоћу њих у кућу уђе. Али то већином није тако; јер се баш по тој околности даје закључити, да се ту са рутинираним и препреденим лоповом посла има. Такви лопови не радо чине дугачак пут са предметом, кога је тешко носити, и који би га, кад би се при њему опазио, учинио сумњивим, и по извршеном делу спречио га у бегству. Сем тога, лопов од заната не носи никада уза се тешка оруђа, јер би иначе на њ' лако сумња пасти могла, кад би се ова при њему нашла.

Оно се додуше у по неким случајевима може узети, да је нека крађа случајно извршена тиме, што је лопов тражећи какво згодно место да изврши његов посао, наишао нпр. у његовој близини какве мердевине, секиру, будак или друго што год, што се иначе не може далеко да носи. Нађе ли се по извршеном делу на лицу места какав од тих предмета, који се је само из непосредне близине донети могао, онда ваља сву своју пажњу на исти обратити. При том ваља тачно и брижљиво испитати, где се тај предмет пре извршења самога дела налазио, како се и на који начин могло до њега доћи, и одакле се је он могао опазити и т. д. Осим тога ваља утврдити и то, колико је времена могао исти на томе месту стајати. Ово је потребно за то да се зна, што се према томе, ако је предмет на то место донешен у очи извршења самога дела, даје закључити, да је крађа случајно извршена, и да ју је извршила каква индивидуа, која је туда и у то време случајно прошла.

(НАСТАВИЌЕ СЕ)

ПОЛИЦИЈСКИ РЕЧНИЌ.

Поступање полицијских власти при извијају кривце по закону о злонамерном поништају туђих ствари. Последице немања тапије.

Драгутин Јовановић земљоделац из Ћ. оптужио је Начелнику среза Н. Рајка Ђуровића и брата му Јеврема из истог села за то, што су му ноћу, између 5. и 6. новембра тек. год. поништили ограду на имању његовом, које лежи на месту званом »висови«. Поред ограде, повадили су из земље и до 250 комада колаца, те и њих као и трње које је било помешано поврх ограде, да неби могла стока у имање улазити, поништили, а за тим бацили у Мораву која протиче поред овог имања, у намери, да сакрију траг овом казним делу. Да је његово имање, поднео је уверење потврђено општинском и полицијском влашћу 30. Новембра 1894. год. под Бр. 1500. Тражио је, да се оба за ово дело по закону казне. Ако, вели, треба још доказа, он ће доцније и сведоке именовати. Молио је, да власт одмах изађе на лице места и учини извијај, па онда даље по закону поступи.

По овакој претставци — тужби — власт среза Н. донела ово решење:

№ 1000

1. Решење:

Учинити одмах извијај на лицу места и дело иследити по закону о злонамерним паљевинама и поништају туђих имања. Г. Томи писару у рад.

19. Августа 1897. у Н.

Начелник срески:
Сава Тодорић.

II. Увијај на лицу места:

Рађено 24. Августа 1897. у селу Ћ.
Увијај:

Чињен по делу поништаја ограде Драгутина Јовановића из Ћ.

Према наредби начелника среза Н. од 19. Августа т. г. № 1000 изишао сам на лице места у присуству грађана Рисанта Михаиловића и Рајка Лакића теж. из Н. па смо нашли:

1.) Имање оштећеног Драгутина постоји у атару општине Ћ. у месту званом »Висови«. Ово имање лежи поред »Мораве«. Од овог оштећени Драгутин има убаштињење потврђено општинском и полицијском влашћу 30. Нов. 1894. г. № 1500; и

2.) На овом имању нађено је, да је ограда, од које стоје рупе у земљи, сва почупана. Бројањем нађено је, да је извађено 150 колаца. Сем тога, на томе кољу било је набацано и трње, но и оно је дигнуто и у Мораву бачено као и коље. Остаци од трња, које је било на огради, налазе се и сада поред обале у Морави.

Ово је све што је овим увијањем нађено, коме су присуствовали оштећени Драгутин и окривљени Ђура и Јеша.

Присутни грађани:

Рисанто Михаиловић.

Рајко Лаковић.

Вршио писар:

Тома Леовац.

Оверава начелник срески:
Сава Тодорић.

(За овим дође:)

Рађено 24. Августа 1897. у селу Ћ.

Протокол вештачења

по делу поништаја ограде Драгутина Јовановића из Ћ. учињен на лицу места, где је ово казнимо дело извршено.

Оштећени Драгутин изјави:

Ја за вештака и процениоца бирам

Светозара Петровића из Ћ.

Окривљени Рајко и Јеша изјавише:

Ми за вештака по овоме делу бирамо Миљка Вељковића теж. из Ћ.

Оба изабрана вештака Светозар и Миљко изјавише:

Ми за трећег вештака бирамо Станоја Илијћа теж. из Н.

Драгутин Јовановић.

† Рајко

† Јеша браћа Ђуровићи

подписао их Св. Петровић.

Светозар Петровић.

Миљко Вељковић.

Станоје Илијћ.

Оверава, Начелник срески:
Сава Тодорић.

(За овим сва три вештака полажу код полицијске власти заклетву као што следује:)

Заклетва:

»Ја, Светозар Петровић, Миљко Вељковић, Станоје Илијћ, закљичем се свемогућим Богом и свим што ми је на овом свету најмилије, да ћу у спору Драгутина Јовановића тежака из Ћ. противу Рајка и Јеше браће Ђуровића, свој суд и оцену дати по свом најчистијем убеђењу и знању, како право радио и заклео се, тако ми Бог помогао. Амин.

Светозар Петровић.

Миљко Вељковић.

Станоје Илијћ.

Извршио заклетву и оверава

Начелник срески:

Сава Тодорић.

(За овим долази процена:)

Процена:

По делу поништаја ограде Драгутина Јовановића из Ћ. Ми заклетви вештаци и процениоци, налазимо и ценимо, да је Драгутину, тиме, што му је ограда дигнута и у Мораву бачена, и то скупа коље, посечене врбе поред коља и трње, нанесена штета у вредности 80 динара, и словом 80 динара.

Процениоци:

Светозар Петровић.

Миљко Вељковић.

Станоје Илијћ.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Упитан оштећени Драгутин има ли што да примети на процену, изјави:

Ја не пристајем на ову процену јер је и сувише мало оцењена.

Драгутин Јовановић.

Окривљени Јеша и Рајко изјавише:

И ми не пристајемо на ову процену, јер је сувише много процењено, с тога, што није било свуда поред коља врбе, а трња је било свега двоја кола.

+ **Рајко Ђуровић.**

+ **Јеврем Ђуровић.**

потписао их **Св. Петровић.**

Оверава исељдник,

Начелн. срески:

Сава Тодорић.

Рађено 26. авг. 1897. г. у канцеларији среза Н.

Испит

окривљеног Ђуре Рајковића теж. из Ћ.

за поништај туђих ствари.

I

Опште питање.

I

Рајко Ђуровић из Ћ. имам 30 год. неосуђиван, неписмен, жењен и т. д. Знам зашто се на испит узимам.

II

Стварно питање.

II

Ја сам дигао ограду коју је неко поставио на имању мом и мога брата Јеше.

Нисам у први мах знао, ко је ову ограду поставио на моме имању. А сада, када знам, ко је, велим: да тужилац нема онде ни парчета земље и да је та ограда побијена у нашем имању. Ово смо учили нас двоје у свануће.

Убаштинење које тужилац има о овом земљишту лажно је, јер ни ја а ни мој брат нисмо на њему потписани и ако тамо стоји име и моје и мога брата. Према томе неко нас је без нашег знања потписао, јер смо ми неписмени. Тапију на ово наше имање немамо, нити нам је отац по смрти оставио, већ ово имање ми од пре 15 година уживамо и на њега порез плаћамо. Ако будем осуђен на плаћање какво, имам имање па ћу платити. Неписмен сам. Испит ми је прочитан и моје су речи записате.

+ **Рајко Ђуровић.**

потписао га **М. Гаврић.**

Присутни грађани

без примедбе:

М. Гаврић.

Љ. Станојевић.

Оверава, Начел. ср.:

Сава Тодорић.

Деловођа писар:

Тома Леовац.

Испит

Окривљеног Јеврема Ђуровића из Ћ.

за поништај туђих ствари.

I

Опште питање.

I

Јеврем Ђуровић из Ћ. стар 25 год., неосуђиван, неписмен, жењен и т. д.

Знам за шта се на одговор узимам.

II

Стварно питање.

II

Ограду сам развалио ја са мојим братом Рајком јуче у свануће. То је имање наше. Отац нам је исто у наслеђе оставио. Тапије немамо. Ал' и тапија, коју ту-

жилац подноси, лажна је, пошто нас је други на њој потписао јер нама о томе није ништа познато. Кад је наше имање, и кад је тапија тужиоца лажна, онда до нас и нема кривице.

Ово имање уживамо више од 15 година и на њега порезу плаћамо. Неписмен сам. Испит ми је прочитан и све је записано што сам казао.

+ **Јеша Ђуровић.**

потписао га **М. Гаврић.**

Пред нама без примедбе:

М. Гаврић.

Љ. Станојевић.

Оверава, Начел. ср.:

Сава Тодорић.

Деловођа писар:

Тома Леовац.

(на полеђини:)

№ 5000

Решење:

Овде према увиђају исељдне власти и признању окривљених, постоји дело поништаја ограде казнимо по § 291. крив. закона.

Учиниоци су истог Рајко Ђуровић и брат му Јеша теж. из Ћ. што се доказује њиховим признањем. — §. 225. крив. поступка.

Дело је потпуно исељдено и за суђење надлежан је по §. 35. кривич. пост. првостеп. суда Н.

На основу изложенога и §§. 117., 127. и 131. крив. пост.

Решавам:

да се окривљени Рајко и Јеша ставе под кривичну истрагу но да се из слободе бране.

Решење им саопштити и спровести их суду на осуду. Да ли је пак тапија тужиоца Драгутина истинита или не, то суд има да цени.

Начелник срески:

Сава Тодорић.

УТАЈА А НЕ ПОСЛУГА.

(одлука опште седнице касац. суда).

Ова ствар заслужује свуголику пажњу исељдника.

Државни тужилац оптужи суду Ж. Б. за дело утаје, што је у 1892. год. као руковаоц општинске касе узео из исте од прикупљене порезе 400 динара. Овај новац употребио је на своју корист, па кад је против њега за ово поведена истрага Ж. преко свога сина попуни општинску касу.

Оптужени Ж. признао је, да је горњи новац изузео из касе на своју корист но да је овај мањак попунио.

Првостепени суд нађе да овде стоји дело послуге из § 112. крив. закона, и узимајући, да је дело признањем доказано, пресудом својом од 2. марта 1895. год. № 6770. казни га са једним месецом дана затвора.

Апелациони суд пресудом својом од 1. марта 1897. год. одобри пресуду првога суда.

По жалбама државног тужиоца и оптуженога касациони суд примедбама свога оделења од 23. септембра 1897. године, № 4323. поништи горњу пресуду, налазећи, да је апелациони суд погрешно узео да овде стоји дело послуге из § 112. крив. закона, јер кад тужени признаје да је из општинске касе узео 400 динара и тим новцем подмирио свој неки дуг, и да је тек доцније, пошто је истрага отпочета, његов син вратио новац општинској каси, онда према § 229. крив. закона овде стоји дело утаје казнимо по § 113. крив. зак., за које је дело и оптужен.

Апелациони суд не усвоји ове примедбе, но у својим противразлозима да утаје према § 229. крив. закона не може бити тамо, где нема штете и одрицања као што је овде случај, пошто је оптужени преко свога сина послао на попуни општ. касе свих 400 динара којима се служио, што и државни тужео признаје.

Касациони суд у својој општој седници од 10. октобра 1897. год. № 6852. нађе, да су примедбе оделења на закону основане, а одбаци противразлоге апелационог суда.

Према овакој одлуци опште седнице касационога суда утврђено је: да се за појам утаје не тражи да је штета трајућа, него је довољно и изгубљена корист.

ИЗ СТРАНОГ СВЕТА.

Грозно убијство у Паризу. — Ових дана занима се париска штампа једним гнусним убијством. Часно лице господина Естрахазија уступа за тренутак пред лицем једног другог јунака, јунака из народа: талијанскога радника *Караре*, који је убио младога *Ламара*, момка благајне „Comptoir d'Escompte“.

Место убијства је врло романтично: једно велико, високим зидовима обрађено двориште, које припада групи кућа „Kremlin Bicêtre“ у предграђу париском Senteilly. У овом великом, усамљеном дворишту, гаје се гљиве, или боље речено, гаје се *испод* дворишта, јер гљиве имају својство, што свима њиним љубитељима није познато, да успевају само у подрумима. Пећ, подгревана угљем и озго отворена, старала је се за топлоту, која је угодна за гљиве.

Пошто је земљак Цезара Борције, Карара, радник помештене економије, тешким кључем разлукао дубању јадноме благајничком момку Ламару, и пошто је 26210 франака, које је код Ламара нашао стрпао у једну цукотину зида у дворишту, тада уз припомоћ своје жене сакри леш у кујну. Али кад оба детета брачног пара дођоше кући, а мала Јелена рече: „зашто дрхтиш тако, оче? Да ниси болестан? Ја ћу ти у кујни направити што добро —“ тада ситуација постаде опасна. Карара и његова жена изнеше леш у двориште, свезаше га ужетом, па га онда помоћу истога спустише у пећ. Убица га не спусти одмах тако, да са свим дохвати огњиште, јер би цврчање тела могло учинити пажљивим раднике, који су још радили у подруму — и тек у ноћ дође Карара опет к пећи, спусти леш још дубље и надгледаше уништење тела. Целу ноћ до изјутра стајао је крај пећи, надгледајући рад ватре, а врела маст прскала му је очи.

Да би се догађај попунио, мора се казати, да су господин и госпођа Карара у вече отишли на забаву добровољних ватрогасаца у Gentilly-у, где су до миле воље играли, јели и пили.

Анонимним писмом, које је дошло од Карариних суседа, буде јављено полицији, да је Карара убица Ламарина. Талијан упорно одвицаше дело, али његова жена признаде — не њено, већ његово злочинство. На то се Карара јако разљути. После се поче хвалити, како му полиција без признања његове жене никад не би доскочила. „Био сам предузео све мере предострожности. То беше најлепши део рада што се може замислити. Никада ни један убица није тако добро радио“. Па онда додаде: „Људе издају увек само жене“.

Да би се због тога осветио жени, поче је на свој начин теретити. Тада ова узвикну: „Беднице, зар си ме морао упропастити? Ниси ме могао оставити код моје деце?“

Карара: „Твоја деца! Она ће се боље однеговати код странца, него ли код тебе! Ти врло добро знаш, да ја знам како се ти владаш!“

Истражни судија: „Па кад то знадoste, зашто сте онда тако шта трпели?“

Карара: „Јер ми то доносаше нешто новца. Кад је неко отац породице, не сме то тако тачно узети!“

Кад је у присуству овог зликовачког пара чињен извиђај на месту убијства, сакупљени свет из „Kremlin-Bicêtre“ и Gentilly-а викаше: „Смрт убицама! На ешафот! Разбојници! Арамце! Доле са Талијаном! Доле са издајником!“ Мржња масе према родитељима прешла је и на малу невину децу, којој прети опасност од народне освете.

НОЋНИ ГОСТИ.

Кућа г. Раденка инжињера, била је изван реона града Београда. Положај је био усамљен, јер на близу није било кућа, као што су сада једна до друге. Његова кућа била је прави град, а сматрала се, као једна на једна не само у тој околини него и у самоме Београду. То је била у неку руку „вила“, око које је дивља лоза ширила своје вечно зеленило. Поред куће по зади, били су харови за коње и штала за краве, које је запатио од једне расе правога швајцарскога соја. У опште, г. Раденко беше имућан и угледан човек. Родом је био тамо негде из прека, па је своју кућу у томе правцу и водио. Примерна чистоћа, елегантни намештаји, строги ред, све је то казивало, да на томе имању живи човек свецога духа и укуса.

У кући је живео г. Раденко са својом женом Маријом и ћеркицом Катарином, девојчетом од својих 11 година. Марија је родом из К. Кад је тамо био некада г. Раденко као окружни инжињер, њихове се душе разумеше и спојише. Од тада, они лепо живе и деле свако добро и зло као прави сугрузи, који брак сматрају као божанствену везу кроз цео њихов живот.

Сем њих био је и стари слуга Јосиф, који је управо представљао правога чувара имања свога господина.

То је била породица срећна и у свему задовољна.

Г. Раденко страшно је ловио. Ни један празник није пропустио, а да не оде где год у лов. Увек га је на томе путу пратио хектор, пас ванредне лепоте, окретности и изведбаности. Он је поред ловачких особина имао и једну врло важну, да је г. Раденку у више прилика служио као пошта, или управо као посредник између њега и његових извесних рођака и пријатеља, који су у вароши становали.

Тога дана, кад ова наша прича почиње, госпођа Марија, са својом ћерком отишла је у К. код своје родбине. Стари Јосиф по налогу свога господина отпутовао је у Н. . . . да се са кафецијом код „Америке“ споразуме о некоме послу, који је требао његов господин ускоро тамо да предузме. Сам је дакле остао код куће г. Раденко те је надгледао стоку и вршио своје обичне послове.

По ручку морао је журно да оде у варош. У башти код „Скупштине“ хтео је закупац помоћу неке справе да изведе „прво електрично осветлење“. За тај посао било је потребно знање г. Раденка.

У кући је дакле остао сам хектор, као чувар и куће и имања. Хектор је био питом. Није на људе нападао. Шта више он се од људи и склањао. Разуме се, да је то било онда, кад је остајао код куће. Међу тим, у лову је био свакоме приступачан.

Г. Раденко мало се подуже у вароши задржао. Посао је био тако компликован, да је морао мало дуже остати, но што му је то било у обичају...

Могло је бити око 8 сахата у вече. Јесење доба беше махом магловито... Нарочито изгледаше она околина пуста, у којој је била кућа г. Раденкова.

Ко је само пажљиво мотрио, могао је кроз маглу видети три човека, како се краду поред зида ове куће... Полако и опрезно отворише спољна врата, па онда се упућаше у кућу. Отворише врата на соби. Хектор се шћућурио у један крај па са страхом гледа на ове дошљаке.

— А где пас! викну један. Да га смакнемо.

— Виш' да је миран. Не дирај га, додаде други. Марш цукело!...

И хектор, подви реп, па полако изађе из собе.

Ова три човека отпочеше живо свој посао. Обише фијоке на орману и шифонерима и повалише све драгоцености. Ту је било сребрнога посуђа неколико туцета. Све то потрпаше у једну „цакуљицу“. Новаца нигде нису могли наћи. Испретураше све по кући, али од новаца ни трага ни гласа.

— Охо, — викну један од њих, млад и врло окретан. — Ево, шпак нешто од боље вредности; гледајте само! — И он им показа кутију пуну женског накита, чија им светлост засену очи.

— То није хрђав лов, — примети онај први, кога су од шале звали „клајдершток“ (тако ћемо га и ми звати, јер су се и они под таквим именима дозивали) Гле, гле! Три сахата, два броша, један ђердан! Хе, то је занста добар лов!

— Ама новаца нема! — додаде други омален и хитар кога су звали „Суља“.

— Па ја сам и мислио, да је овај инжињер стрпао свој новац у какву београдску банку. Тај зна оваке муштерије, па се за времена за све постарао. Него знате шта. Бар нам баш није лош. Ово се све може лако у новац претворити. Него, ја сам гладан к'о курјак. Дед' ти „њушкало“, рече оном младом, нађи што год да се заложимо. Знам ја да овде има добра вина, сува меса и сира. Ова кућа у томе изобилује. Имамо времена да се на тенани подкрепимо. Инжињер ће се задржати у кафани код „Скупштине“ до 11 сахата. То ми је казао момак, код кога ја опет стојим у кредиту.

„Њушкало“ нешто прогунђа, па оде да покаже што зна. Испретурао је по сутерену, долапима и орманима све, и за не-

колико тренутака врати се са неколико флаша вина, сира, барење шунке и тањиром лених, киселих краставаца.

Оба његова друга задовољно трљаху руке.

— Виће господска част! викну „Клајдершток“. Ама овде и има свега, а не као код оног у скадарлији, где смо нашли само неколико смрдљивих кобасица. Сећаш ли се „Суља“?

— Сећам!...

Поседаше за сто. Било је веома занимљиво гледати ова три допова, како безбрижно седе у туђој кући и чисте се, као да су нарочитим позивницама на ту част били позвани.

— Да красног неготинца! — кликну „Суља“.

— Вреди испити још коју флашу! Дед' „њушкало“ послужи госте.

„Њушкало“ поскочи па као веверица одскакута да изврши налог свога старијег. За неколико тренутака, на столу је било опет неколико пуни флаша.

На пољу је било мирно, само је ветар некако чудновато дувао. Његов фијук тресао је прозоре, као да нечија снажна рука у њих удара.

Лопови искапише и последњу чашу.

У један мах појави се на вратима г. Раденко.

Лопови се изненадише том неочекиваном појавом. „Суља“ се маши за револвер да пуца, но га „клајдершток“ снажно за руку дочепа.

— Не у крв!... Стојте сваки на своме месту. За тим се окрете инжињеру. Ви сте то г. Раденко.

— Тако се зovem. Није нужно да ми се ви представљате. Знам да сте господа — разбојници.

— Са свим тако.

Молим, седите.

Г. Раденко седе.

Наста тајац. Г.

Раденко пажљиво посматраше ова три мрачна лица. Најзад прекиде ђутање.

— Ако смем питати, за што сте се до мене потрудили?

— Дошли смо, одговори „клајдершток“ да узмемо мало од онога што се код вас прелива. А молим, за што сте ви тако рано дошли кући?

— Нисам могао да свршим свој посао, па сам се пожурио кући. Нешто ме је вукло овамо. И заиста, није ме слутња преварила. Ето, нашао сам тако одличне госте...

— То вас је могло стати живота, рече „клајдершток“ па баци поглед на „Суљу“, који је мирно копабио остатак јела.

Г. Раденко беше миран. Одмах је видео да само његова присебност може да му сачува и главу и мал. Лопови нису приметили шта је он урадио кад је улазио у собу.

— На то нисам ни мислио, рече г. Раденко. Но кад сте овде, нек буде, бар ђу вас као домаћин добро и прочастити. Гле, па ви пушите неки крџак. Оставите то! Ено тамо на орману кутија финих „куба“... Служите се господо!

Лопови се згледаше, па доченаше кутију и запалише по једну фину, мирисаву цигару.

— Диван човек, промрмља „Суља“. Изгледа да подпуно разуме овај свет. Живи, али и другоме да да живи...

— Ви нам се допадате, рече „клајдершток“. Ето, видите и сами колико вас много ценимо и поштујемо, рече и показа руком на цакулицу, у којој су лежале покрајене ствари.

— Ви сте одвећ добри и пажљиви према мени, одговори г. Раденко пуштајући густе колуте из своје цигаре. Па да видите, добро је што сам тако изненада овамо дошао. Ја знам, да ви у тој цакулици имате адиђаре моје жене. Они су успомена, које само за њу има своје вредности. Па како знам, да такви људи као што сте ви, такве ствари продају будушто, то сам намислио да вам учиним један користан предлог. Предлог велим, који ће бити користан и за вас и за мене.

— Да чујемо! повикаше лопови у глас.

— Ја ову ствар узимам са гледишта трговачког. Нећу ни ви од ваше пљачке што да изгубите, а хоћу и за себе што год да ућарим.

— Ви сте прави филозоф, рече „Њушкало“ кроз смех.

— Сваки је паметан човек филозоф, одговори г. Раденко. Ја се држим оне пословице: што се неда изменити мора се трпљиво сносити. Ја до душе не тврдим да ми је мило што сам похаран. Но морам искрено признати, да ми се могло и горе што догодити. На пример, да сте јуче дошли, нашли би у орману десет хиљада динара у злату. Ал' ето, видите, баш сам журос ту суму дао једном заводу у вароши... Па ми је милије и за то, што ми није

овде жена и дете, јер би се страшно уплашили...

— Ми не би нападали на живот, — викну „клајдершток“.

— То је лепо од вас! Но кад је већ тако, мени је мило, што такве људе могу и лично познати. Како видим, ви сте прави стручњаци у своме послу?

— Боме смо се добро у своме занату испекли — промрмља „Суља“.

— Јес, ја и ти, ама овај овде још је почетник, одговори „клајдершток“ показујући прстом на „њушкала“. Тек је шест месеци с нама, али ипак много обећава!...

— Што сте вас двоје пошли тим путем, то и разумем. На вама се види одлучност и крајња енергија. Али се чудим овоме младићу, како је он могао поћи тим путем, који свакако води у — казамат. Мени се чини,

да је он прилично образован, и да би корисно могао друштву послужити. Збиља, ако смем питати, колико ви од прилике годишње заслужујете на овај начин?

— Па, од прилике до три хиљаде динара, одговори „клајдершток“.

— Тако? Е, сад ђу вам казати. Но молим, ви сте до сада пили неготинца како видим. Ја имам и бољег вина. Дед' младићу, донеси из „шпајза“ оне бутеле са златним грлићима. То је права малага. Тамо има и саламе. Хоћу да вас почастим. Ко зна хоћемо ли се опет видети.

ВОЈКО ТИМОТИЈЕВИЋ. (Опис на стр. 7.)

ИЛИЈА ПАВЛОВИЋ.

(Види опис на стр. 7.)

ВЕЛИМИР ПЕТРОВИЋ.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

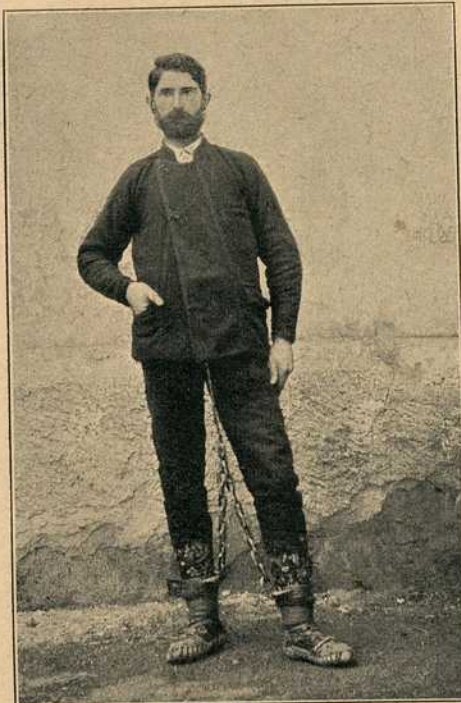
Док је човек оком тренуо „њушкало“ је донео неколико флаша вина и добар комад праве сегединске саламе. Лопови се халапљиво предадоше јелу и пићу. Г. Раденко настави започети говор:

— То је мала зарада, за тако извезобане људе као што сте ви... Штета...

— „Њушкало“, затвори врата од себе! Кад се частимо и разговарамо, не треба нам сведока. Опрезност је врлина сваког доброг лопова, рече — „клајдершток“.

„Њушкало“ затвори врата, а г. Раденко смешећи се настави:

— Штета, велим, што вашу снагу трошите за такву маленкост. Ја годишње заслужујем као приватан инжињер око својих осам хиљада динара. Дакле, видите, да је штета, што ваше драгоцено знање трошите за такву маленкост. Него знате шта. Кад баш говоримо о томе, могли би се сад одмах договорити о неком послу, моме предлогу!

МИЛИЈА КАРИЋ. (Види опис на стр. 8.)

Дакле... но, шта је то? Тајове су флаше празне! Дед'дај их заменимо другим. Хеј момче, донеси још коју флашу, и ја ћу да пијем. Знаш већ где су! Горе у орману...

— Е, ово је баш пријатан човек, пану „клајдершток“ на ухо „суљи“, који моташе саламу, да му је све иза ушију пуцало.

— Красан! Красан! промрмља „суља“.

„Њушкало“ донесе још неколико флаша вина. Почеше пити. — У ваше здравље гости, рече г. Раденко подижући своју чашу. Дај Боже да се често сећате овог састанка и нашега познанства.

И он се са свима кучну и чаше звекнуше једна од другу. — Живео! повикаше лопови.

— А сад, — рече г. Раденко, — да пређемо на мој предлог. Но пре свега, дозволите ми да видим шта сте све код мене „пазарили“ !..

Лопови се згледаше. Г. Раденко настави:

— Не бојте се ништа. Ја сам овде један противу вас троје. Дакле, и ако би хтео што почети, не би могао. За то молим, покажите ми све, како бих вам могао мој предлог саопштити.

— Имате право, одговори „клајдершток“. Ево, видите све. И он извади из џакулице све покрадене ствари па и кутију са адићарима.

— Ах, то је све спомен моје жене! Шта би ви могли за њих добити кад би их продали?

— Од прилике хиљаду динара.

— Зар не више? Е, па лепо, ја ћу вам за њих одмах дати две хиљаде динара. Можда и више. Нек рачун покаже. Ето, бележите ви младићу... Гле, па ви немате оловке, ево вам моје... Дакле...

„Њушкало“ поче бележити.

Г. Раденко настави.

— Сахат 100 динара... Јел тако?

— Тако је! И мање и мање...

— Бердан... ах, то је моје Катарине. Добила је на крштењу од кума. Колико њега да забележимо?

— 200 динара...

— Метите 300. И поред тога, ја сам на њему ћарио, јер скупље кошта.

— Добар човек, — промрмља опет „суља“.

— Ђути, шта мумлаш ту кроз зубе, — осече се на њ „клајдершток“... — Он је више него добар, он је — кавалер.

— Збиља, ви сте веома обазриви у своме послу, па опета превидите по нешто, што вам може нашкодити... Тога се треба чувати — рече домаћин пошто је мало ослушноу на врата.

— А шта смо превидели? упита „њушкало“.

— Зар нисте приметили овде мога кера?

— Јесмо, ама то је мирно псето...

— Јест, мирно, ама — паметно... Боље би било да сте му шију заврнули, по што сте га напоље истерали. То ће вас псето издати...

— Псето да нас изда? — насмејаше се лопови. — Баталите ћорава посла...

— Кажем вам, оно ће вас издати... Е, е, како сте непажљиви... Знате ли, да је оно однело моју карту господину Аци, моме пашеногу, а он је одмах ствар пријавио полицији и она тек што није ту.

— Зар псето? Па по овој ђавољој ноћи? Причајте ви то другима а не нама. Него дајте паре, иначе — лаку ноћ...

И зликовци пођоше вратима.

У тај мах залаја кер пред вратима, а за тим се чу како шапама гребе да уђе унутра.

— Ето, видите, ту су...

Лопови устукнуше натраг. „Суља“ се поче смејати.

— Па, псето је ту, то и сами знамо.

— Ама је и полиција овде... рече г. Раденко...

Лопови јурнуше вратима, ал' се на један мах иста отворише и на њима се појаве жандарми са напереним пушкама. Хектор је весело подигривао око свога господина...

— Проклето псето, — промрмља „клајдершток“.

— Ама ћу сваком псу шију заврнути, — гунђао је „суља“.

— У име закона, — викну дежурни чиновник.

— Лаку ноћ господо, — довикну им г. Раденко. — Не заборавајте у будуће на псе!... То су паметна створења... Ево вам и рачун... Ал' збиља, тај ће вам се рачун већ у суду исплатити.

ИЗ ХАЈДУЧИЈЕ*)

(ВИДИ СЛИКЕ ХАЈДУКА НА 6-ОЈ И ЈАКА НА 7-ОЈ СТРАНИ).

1. Хајдуци (стрељани).

Војко Тимотијевић из Гугља, стар 25 година; Илија Павловић из Папратишта, стар 23 године, хајдуци, и Велимир Петровић из Шверљуга, јатак и саучесник хајдучки у извесним делима, стрељани су 4. децембра пр. год. у Чачку. (Милан Бркић и Сима Миленковић хајдуци, такође су стрељани са Војком и осталима. Ми смо њихове слике донели у 2. и 3. броју нашега листа од прошле године). Да поменемо само бројно дела која су ови хајдуци у своме хајдуковању починили. Тако: Војко, оглашен је за хајдука 2. јануара 1895. године. Хајдуковао је цуне две и по године раније, по нико није за њега знао. Извршио је 53 злочина дела — махом убиства и разбојништва. Ужасно! Илија, било му је 23 године кад је оглашен за хајдука. Хајдуковао је само шест месеци и за то кратко време извршио је 15 злочинних дела! Велимир је учествовао у многим злочинним делима. Дакле, није био прост јатак и прикривач хајдучки, већ је при убиствима, разбојништвима ит.д. која су хајдуци вршили, био њихов учасник, па зато је са осталима на смрт и осуђен. То су та лица, која су стрељана, а од којих је дрхтао

*) Наше уредништво израдило је све слике хајдука и јатака из Бркићеве дружине, у заједници са уреднишвом „Хајдучије“. И оне ће на изменце изаћи и у „Полицијском Гласнику“ и у „Хајдучији“.

ужички и руднички округ. Зар ће то бити и последња хајдуција у Србији.

II. Јатаци (на робију).

Викентије Тоцаловић из Шошња, осуђен је на *пет година робије* за јатаковање хајдучима. У његовој су кући нађени прикривени хајдучи Владислав Јовићевић и Ђурица Перовић, где их је жандармеријска потера и поубијала.

Милија Карић из Крстаца ср. драгачевског, свршени ђак ратарске школе, осуђен је на *пет година робије* за јатаковање хајдучима.

(НАСТАВИТЕ СЕ).

ИЗ КОЦКАРСКОГ РЕЧНИКА.

Мандове, треба ница пекљарку. Гепи је! — Разбаштај унчу и угљај. Убаштај, па гљај кроз прождракај. — Скењај муњтаре и гљарице. — Тањивај ме уткуо. — Ницам не редај.

ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ АЛБУМА.

Љубомир — Љуба — Јаковљевић, звани „Гоља“, родом је из Крагујевца. Има 28 година. Припада једној отменој породици. Прилично је и школован. Учио је три разреда гимназије. По лицу је ројав од богиња. Иначе је појава марцијална. Још као војник сталнога кадра, осуђен је био на годину дана затвора због крађе. Изишав из војске, он је даље наставио своја неваљала дела. 1893. године у друштву са „конзулом“ (чију смо слику у 18. бр. донели) крао је олово, које је суд београдске општине био спремно за циви приликом одкопавања земље за водовод. За ту крађу осуђен је од стране суда вароши Београда на годину дана затвора. Кад је издржао ову казну, он је онда покушао да обије дућан Животи Обрадовићу тргов. овдашњем ал' је на самоме делу ухваћен. То је било у Новембру мес. прошле године. Сад се налази под ислеђењем и у притвору. Штета, што својим неваљалим поступцима каља часно име своје породице. Не зна се, какве га побуде гоне на тако неваљала дела? Но и то ће се зар сазнати... Ми мислимо, да је код таквих људи, као што је овај „Гоља“, нужно, да се тачно и свестрано испита све оно, што је у њему подстакло жељу на овака неваљалства.... Можда су побуде деликатне природе, а можда су срасле у њему и постале његовим навикама онда, кад се први пут нашао у колу неваљалих људи. Свакако, за тачну биографију ово је нужно. Прво, што би се и са психолошке стране проучио његов карактер, а друго, што би то био користан материјал за случај који би настао после ове осуде. Тада би се имали пред очима сви детаљи из његовог живота са особинама, навикама, побудама и т. д. што би све могло послужити од користи бити.

Павле Топалов, родом је из Мохача у Аустро-Угарској. Има до 46 година. Од породице своје нема нигде никога. Сâм је од како за себе памти. Потмуо је лопов. Некада је радио и по мајданима, ал' то је било само онда, кад није имао прилике да окуша своју лоповску вештину. До сада је био два пута осуђиван. Једанпут су га осудили Аустро-Угарски судови на осам година робије због убиства, а други пут био је осуђен судом вар. Београда на три године робије због крађе. То је било 24. Новембра пр. год. Ову је крађу извршио једном овд. телалину. И он је производ, који нам са стране долази. Види се, да је то тип једног правог и окорелог зликовца. Намрштен поглед и оштре црте лица казују, да је у њему душа покварена, осећаји утрнути, и свака човечија мисао напуштена. 4. тек. месеца спроведен је управи београдског казног завода на издржање досуђене му казне. Да ли ће после ове казне поћи бољим путем, то остављамо времену. Ал' свакако и он ће сâм једном увидети, да овај и овакав пут мора га једнога дана неминовно одвести на — карабурму. Дакле, казамат треба да га поправи, за његову сопствену корист, и да се врати друштву као човек препорођен, који ће добрим животом и часним радом поправити своје грехове...

ПОТЕРА.

Берлинска полиција добила је извешће од лондонске полиције: да се тражи Ђовани Квалија, који узима на се имена Ђузепе Равето и Јозеф Равели. Рођен је у Италији 1856. год. висок је 1-68 метра; крупан; бледог лица а црне косе, чела високог са браздама, очију је затворено мрких, бркова црних. Оптужен је, да је 28. новембра прошле године извршио убиство у Лондону. Лондонска полиција расписује потеру с наградом. На убици су особени знаци: ожиљак на врху носа, младеж на врату с десне стране, ожиљак на левом рамену, а тако исто и на кажипрсту десне руке и на покожици између другог и трећег прста. Од одела имао је на себи црне хаљине. Највише се дружи са Талијанима.

ИЗЈАВЕ, ПОРУКЕ И ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА.

Први број „Полицијског Гласника“ за 1898. годину, шаљемо повереницима нашим да га предаду претплатницима. То исто учинићемо и са другим бројем. Ко нам до трећег броја не пошаље списак претплатника, обуставићемо лист и штампање свешћемо на онолико примерака, колико нам се претплатника дотле буде јавило. Они пак, који уживају привилегију на нижу цену, ако се до тог времена не јаве, неће им се после лист дати по нижој цени.

Регистер за бројеве од 1897. године биће одштампан за који дан и разаслаће се свима претплатницима из прошле године да га са бројевима из прошле године повежу.

С. М. Ниш. Ми вам не можемо дати и бројеве све испочетка кад сте се ви претплатили тек у новембру месецу. Имамо те бројеве што ви тражите, али они су састављени у комплете са осталим бројевима. Ако се може из једне књиге извадити неколико листова, тако би и ми могли да вам сад дамо и бројеве које ви тражите. Не остаје вам друго, до да купите цео комплет, а у овој години претплатите се одмах да не наступе исти случај.